

Selinda Camp van Great Plains Conservation kijkt uit over een overloop van de spectaculaire Okavangodelta

Betoverd door BOTSWANA

Als je iets graag wil, moet je het doen. Maar dat is makkelijker gezegd dan gedaan. Zelfs voor de impulsieve Nancy Vroon en Ebe van der Lecq uit Rijswijk. Corona hielp. Hun cateringbedrijf lag stil, ze gingen op reis en werden verliefd op Botswana. Zo verliefd dat ze midden in de pandemie een reisbureau begonnen.

TEKST TITM VAN ERP FOTOGRAFIE NATURAL SELECTIONS, WILDERNESS SAFARIS, GREAT PLAINS CONSERVATION, BOTSWANA SPECIALIST

Het iconische Jack's Camp is een oase in de Kalahariwoestijn

Ebe en Nancy

Je kunt je nauwelijks voorstellen dat Nancy (59) en Ebe (47) tot een paar jaar terug nooit in Botswana waren geweest. Aan de grote houten tafel in hun woonkamer vol Afrikaanse spullen praten ze met veel passie en kennis over het land. Ware Botswana-experts dus, zoals de naam van hun bedrijf Botswana Specialist al deed vermoeden. In 2007 ging Nancy al eens op safari in Zuid-Afrika, maar pas toen zij en Ebe in 2017 samen Namibië bezochten begon het spreekwoordelijke balletje te rollen. 'En dat was puur toeval,' zegt Nancy. 'Eigenlijk gingen we elk jaar op vakantie naar Bali, maar dat jaar waren de tickets veel duurder. Ebe stuitte op een businessclassticket naar Namibië. We hadden altijd al eens businessclass willen vliegen en dus besloten we spontaan: nou, dan gaan we daarheen.' Ze huurden er een auto met een daktent en legden in drie weken tijd bijna 5600 kilometer af. Vanuit Namibië bezochten ze ook Botswana en Zimbabwe. Nancy: 'We wilden zo veel mogelijk zien, want we dachten: hier komen we nooit meer.'

ECHTE STILTE

Nancy en Ebe vielen allebei onverbiddelijk voor het continent. Verspreid over meerdere reizen bezochten ze negen landen: Zuid-Afrika, Oeganda, Namibië, Malawi, Zimbabwe, Zambia, Mozambique, Marokko en dus Botswana. Wat maakt dat ze in Afrika willen blijven terugkomen? Het koppel kan er kort over zijn: de grootsheid. 'Hier in Nederland kennen we geen stilte meer. Daar kom je op plekken waar geen mensen zijn, je echt helemaal niets hoort. De natuur is groots en wijds, wild en ongerept.'

Botswana bleef na hun eerste bezoek lonken, met name omdat ze er ook nog veel níet hadden gezien – want prop maar eens drie landen in drie weken tijd. 'Toen we er in 2019 terugkwamen, greep het ons écht,' vertelt Ebe. 'We kampeerden op een gegeven moment aan een drinkplaats voor dieren, een zogeheten *waterhole*. In een straal van 150 kilometer waren wij zo'n beetje de enige mensen; we maakten een tocht van zeven dagen en waren al dagenlang niemand tegengekomen. Een ervaring die we nooit zullen vergeten.'

HUWELIJKSAANZOEK

Die avond aan het waterhole vergeten Nancy en Ebe om meerdere redenen niet meer. Ebe: 'We hadden ons keukentje opgezet, ik kookte een risottootje. Ineens kwam er een olifant de bush uitlopen. Tweehonderd meter bij ons vandaan. Ik raakte lichtelijk in paniek, want ik dacht: dat beest ruikt ons eten en komt daarop af. Heel snel ruimden we alles op. Nancy ging in de jeep zitten en ik ging in de tent op het dak liggen. Vanaf daar kon ik de olifant goed filmen. Het dier hield eerst vijftig meter verderop stil en begon zich te wassen en te drinken, maar kwam vervolgens recht op ons af ►

'We kampeerden aan een drinkplaats voor dieren en waren al dagenlang niemand tegengekomen'

De badkamer van een gastenverblijf in het superexclusieve Jao Camp

Het Tubu Tree Camp is intiem en heel romantisch

Nancy met stokstaartjes op de zoutpan Makgadikgadi

‘Ik sprong uit de tent en vroeg: “Wil je met me trouwen, voordat we de nacht niet overleven?”’

lopen. Ik durfde me niet meer te bewegen.’ Lachend: ‘Om eerlijk te zijn dacht ik dat mijn laatste uur geslagen had.’

Nancy: ‘We waren toen nog veel minder bekend met wild. Inmiddels zijn we natuurlijk niet meer bang als we dieren tegenkomen, begrijpen we hun lichaamstaal en signalen veel beter. Wel zijn we altijd alert, want wij zijn bij hen te gast. Destijds wisten we eigenlijk alleen dat een olifant in sommige gevallen gevaarlijk kan zijn. Misschien zou hij wel aan de auto gaan schudden, dachten we. Wisten wij veel.’

Uiteindelijk bleken de bedoelingen van deze olifant allerminst kwaad: het dier wilde zich enkel even schuren aan een boom op een paar meter van de auto. Toen dat klaar was, struinde het kolossale beest weer terug de wildernis in. Terwijl Nancy zich gereed maakte om uit te stappen, lag Ebe bovenin iets anders te bekokstoven. Hij had een verlovingsring meegenomen op reis en wist: een unieke moment om Nancy ten huwelijk te vragen zou er niet komen. ‘We stonden allebei natuurlijk stijf van de adrenaline. Ik sprong uit de tent, Nancy stond al naast de auto. “Wil je met me trouwen, voordat we de nacht niet overleven?” vroeg ik haar.’

CATERING

Ook na die memorabele trip waren er nog ‘helemaal nul plannen’ om de reisbusiness in te gaan. ‘Het was niet eens bij ons opgekomen,’ zegt Nancy. ‘We runden samen een succesvol cateringbedrijf. Dat we elk jaar in februari op vakantie gingen, was omdat dat de enige maand was waarin we het doorgaans wat rustiger hadden. We verzorgden onder meer het eten en drinken voor congressen en festivals. Maar toen kwam corona. Een paar dagen nadat we terugkwamen van onze vakantie in Botswana ging Nederland in lockdown.’

Ebe: ‘Op een of andere manier had ik door dat deze situatie weleens langer kon gaan duren dan enkele weken of maanden. Dat zei ik in Botswana al. Nancy antwoordde toen: “Jij maakt alles zo veel groter dan het is.”’ Ze lachen allebei bij die herinnering, maar natuurlijk was het verkopen van hun bedrijf niet per se een luchtige aangelegenheid. Dat Nancy van plan was om na haar zestigste verjaardag eind 2023 te stoppen met werken, maakte het besluit makkelijker. Zij en Ebe hadden al mensen aangenomen met het idee dat zij de zaak tegen die tijd konden overnemen. Dat proces werd nu met drieënhalve jaar vervroegd. ‘De cateringbusiness is flink aanpoten. Je staat hele dagen in de keuken en werkt, zeker op festivals, vaak tot laat in de nacht. Dus ik wilde het op een gegeven moment rustiger aan gaan doen,’ zegt Nancy.

STRANDWANDELING

En dan is je zaak zomaar verkocht, maar heb je nog geen idee wat je nu gaat doen. Botswana Specialist kreeg pas vorm toen Nancy en Ebe verderop in het voorjaar van 2020 een strandwandeling maakten met hun bordeauxdogs Bella en Bobby. ‘We werden, zoals zo veel mensen, uit onze ratrace getrokken,’ zegt Ebe. ‘Ineens hadden we tijd om na te denken: wat willen we het allerliefst?’

Ebe liet zich tijdens dat gesprek ontvallen dat hij wel een vakantiehuis in Botswana zou willen hebben – ‘zelfs voor ons doen iets te impulsief’ – waarop Nancy voorstelde dan eerst eens in het land aan het werk te gaan als managers van een safarilodge. Zo konden ze op hun gemak kijken hoe het zou voelen om er langere tijd te verblijven. ‘Maar dat paste eigenlijk niet bij ons. Als lodgemanager verblijf je in opdracht ▶

Duba Plains Camp ligt op een privéreservaat van 33.000 hectare in het hart van de Okavangodelta

Als in Botswana vier safariauto's op één plek staan om dieren te bekijken dan is dat ongekend druk

‘We kwamen op de mooiste plekken, zoals de lodge waar Harry Meghan ten huwelijk zou hebben gevraagd’

van de eigenaar langere tijd op één locatie. Daar zijn we te ondernemend voor. En we zijn altijd onze eigen baas geweest.’

Daaruit ontstond wel het idee waarmee hun bedrijf zijn start kende: Nancy en Ebe trokken bijna vier maanden lang door Zuid-Afrika, Namibië, Zambia en Botswana om het zuidelijk deel van het continent op zo veel mogelijk manieren te ontdekken. ‘Gelukkig waren zakelijke reizen toegestaan. De avond vóór onze vlucht zaten we in spanning te wachten op de uitslag van onze PCR-test. Pas om 23.00 uur wisten we zeker dat de reis door kon gaan. Schiphol was uitgestorven toen we vlogen,’ herinnert Nancy zich.

HARRY EN MEGHAN

In de landen die ze bezochten ging het leven op wat maatregelen na – mondkapje dragen, temperatuur opmeten bij de ingang van restaurants en supermarkten – zijn gangetje. Nancy en Ebe kochten een Land Cruiser 79-jeep met een daktent erop en lieten die helemaal naar wens inrichten. Zo werd het een huis op wielen, met onder meer een ingebouwde barbecue en uitklapkeuken. Ook legden ze stukken te voet, te paard, over het water en door de lucht af.

Van maart tot en met juni bezochten ze ter oriëntatie zo veel mogelijk safarilodges. De vanuit menig land opgelegde reisbeperkingen betekenden dat veel verblijven leeg waren en Nancy en Ebe op hun gemak rond konden kijken. ‘We kwamen op ongehoorlijk mooie plekken. Zo waren we in de lodge in Botswana waar prins Harry in 2017 aan Meghan Markle zou hebben gevraagd met hem te trouwen. Niet dat we dat van tevoren wisten; dat hoorden we pas toen we er waren. Al was het ons natuurlijk wel opgevallen dat het een bijzonder luxe en prachtige plek was.’

COCKTAIL BIJ ZONSONDERGANG

Het mag geen verrassing heten dat die lodges niet voor een paar tientjes per nacht te boeken zijn. ‘Het zijn luxereizen,’ legt Nancy uit. ‘De prijzen voor een lodge in Botswana beginnen vaak bij 650 dollar per persoon per nacht. Daar krijg je gigantisch veel voor terug. Je wordt ’s ochtends om halfzes gewekt. Om zes uur zit je aan je ontbijtje en niet veel later in de auto, op zoek naar wilde dieren. Dan ben je zo vier of vijf uur op pad. Na de lunch kun je een siësta houden, een boek lezen of je foto’s sorteren. Om halfvier begint de high tea en ga je opnieuw met de safariauto op pad. Het kan zomaar zijn dat je pas rond acht uur weer op het kamp bent. Dat zijn best lange dagen, maar je wordt door de *staff* van het kamp ook heerlijk in de watten gelegd. Zo stoppen ze bij zonsondergang op een mooie afgelegen plek. Daar toveren ze de voorkant van de auto in een mum van tijd om tot een bar waaruit een verkoelend drankje – een *sundowner* – wordt geserveerd.’

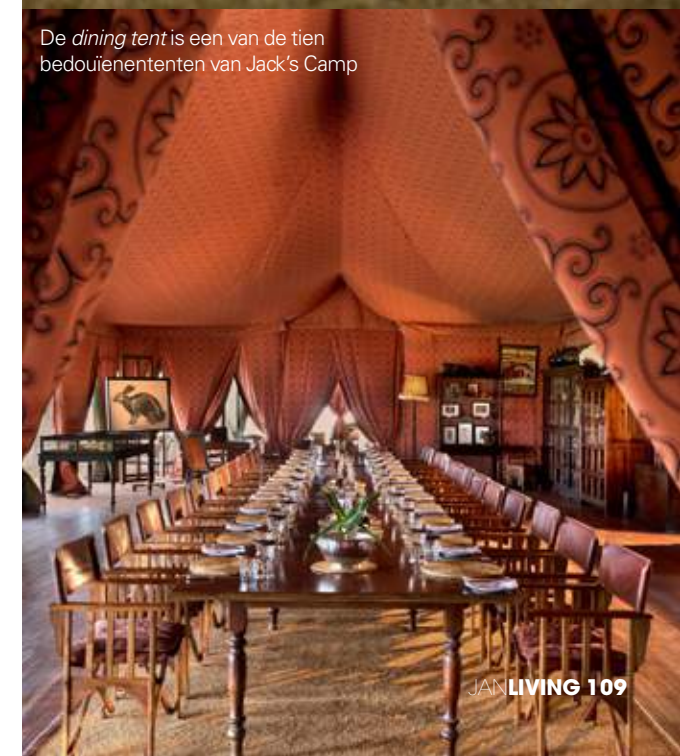
Een safari-ervaring in Botswana is niet alleen intensief, maar ook exclusief. ‘Als in Botswana ergens vier safariauto’s op één plek staan om naar een leeuw te kijken, is dat ongekend druk. Zelfs op een plek als Maun, de safarihoofdstad van het land, word je niet door toeristen onder de voet gelopen.’ ►

In het kleinschalige Selinda Camp zijn binnen en buiten één

De dining tent is een van de tien bedouïenententen van Jack's Camp

‘Op een mooie afgelegen plek toveren ze de safariauto om tot bar met verkoelende cocktails’

KOGEL DOOR DE KERK

Tijdens hun oriëntatieris werd duidelijk hoe hun plannen eruit moesten zien. ‘Botswana overtrof al onze verwachtingen. Wij willen mensen diezelfde ervaring geven,’ zegt Nancy. Daarmee was de kogel door de kerk: ze werden safariplanners. In november 2021 ging hun website de lucht in. Toen moesten ze nog wel wachten tot ze hun eerste reis konden organiseren. Op dat moment werden de coronamaatregelen namelijk net geïntensiveerd. Toch waren ze niet bang dat het nog jaren ging duren. ‘Natuurlijk werd ons geduld op de proef gesteld, maar we hielden er vertrouwen in dat het tijdelijk zou zijn.’

Verklaarden vrienden en familie hen niet voor gek, dat ze in een periode waarin het toerisme op zijn gat lag een reisbureau begonnen? ‘Niet echt,’ zegt Nancy. ‘Onze omgeving is wel wat van ons gewend. Ons cateringbedrijf had net zo’n impulsieve start.’ Nancy en Ebe waren net een half jaar samen toen ze die zaak begonnen. Ebe werkte als slager, maar écht goed koken kon hij toen nog helemaal niet. En dan was er ook nog het leeftijdsverschil – Ebe is twaalf jaar jonger – dat bij sommige mensen voor opgetrokken wenkbrauwen zorgde. Maar wie stiekem sceptisch was over hun cateringplannen, trok al gauw wéér de wenkbrauwen op: de zaak werd een groot succes. ‘En nu trekken we met zijn tweeën naar Botswana en lanceren we een reisbureau terwijl de wereld op slot zit. Zonder corona waren wij nooit safariplanners geworden. De moraal van het verhaal is: als je iets graag wil, moet je het doen. En je niet laten beperken door angst, vooroordelen of onzekerheid,’ besluit Nancy.

ZAAIEN EN OOGSTEN

In februari 2022 was het zover: het reisadvies van de overheid ging toen op groen en de eerste reizigers boekten bij Nancy en Ebe hun safari. ‘We maken een op maat gemaakt reisvoorstel. Vlak voor vertrek komen we langs of plannen we een Zoommeeting in, zodat iedereen voorbereid en onbezorgd op pad gaat. Die persoonlijke touch vinden wij belangrijk. Al zijn het twee heel andere werelden, met die hospitality-aanpak is er dus toch een raakvlak tussen onze cateringbusiness en ons huidige werk,’ merkt Nancy op.

‘We zijn er heel trots op dat dit van de grond is gekomen,’ zegt Ebe. ‘Niemand heeft ons geadviseerd dit te gaan doen of ons bij de hand genomen, we hebben het *from scratch* opgebouwd. Al hebben we natuurlijk veel hulp en adviezen gekregen van andere fervente reizigers die we in Botswana hebben leren kennen. En van de locals.’ Tegen culturele verschillen bij het samenwerken met Botswaanse ondernemers lopen ze nauwelijks aan. ‘Ik geloof er heilig in: wat je zaait, zal je oogsten. Dus als jij anderen met respect behandelt, doen zij dat ook bij jou. We hopen dat wat we doen zijn weerslag vindt in de Botswaanse gemeenschap. Daarom werken we zo veel mogelijk samen met lokale lodge-organisaties. Vaak conserveren die niet alleen het gebied waarin hun lodge staat, maar dragen ze bijvoorbeeld ook bij aan scholing voor kinderen. Een fijne wetenschap.’

Vorig jaar vond een nieuw hoogtepunt plaats: toen namen ze Nancy’s twee jongste dochters, Tessa (31) en Sam (25), mee naar Botswana. Nancy: ‘Om aan hen te laten zien waar we zo hard mee bezig zijn geweest – het land te laten zien waar we zo verliefd op zijn geworden – dat is natuurlijk ontzettend dierbaar. Je maakt herinneringen voor het leven met elkaar. Mijn zoon Pelle van 33 houdt de trip nog tegoed. Want dat wij onze liefde voor de natuur nu aan de kinderen én aan andere reizigers door kunnen geven, ja, dat maakt me heel gelukkig.’ ■

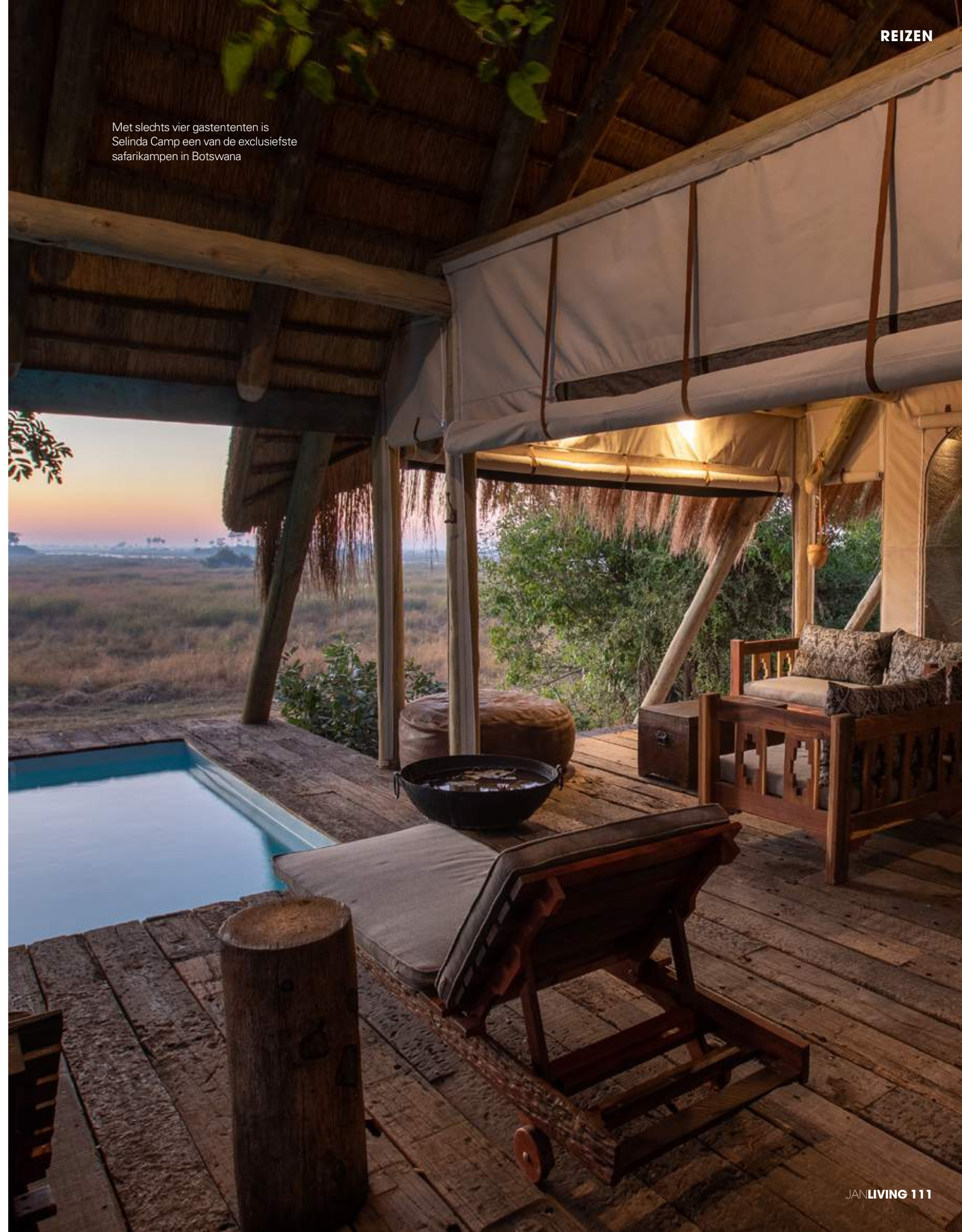

Een onverwachte bezoeker

Jao Camp is het *flagship*-safari-kamp van de prachtige Jao Concession

Op safari bij Stanley's Sanctuary Camp

Met slechts vier gastententen is Selinda Camp een van de exclusiefste safariekampen in Botswana